

**Brussel, 7 november 2018
(OR. en)**

13864/18

**ECOFIN 1011
ENV 716
CLIMA 199
FIN 855**

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
d.d.:	6 november 2018
aan:	de delegaties

Betreft:	Klimaatfinanciering
	- Conclusies van de Raad over klimaatfinanciering (6 november 2018)

Hierbij gaan voor de delegaties de conclusies van de Raad over klimaatfinanciering die door de Raad (Ecofin) tijdens zijn 3646e zitting op 6 november 2018 in Brussel zijn aangenomen. In punt 10 is een taalfout rechtgezet.

Conclusies 2018 van de Raad Ecofin over klimaatfinanciering**DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE**

1. BEVESTIGT de krachtige steun van de EU en haar lidstaten voor de tijdige uitvoering van de Overeenkomst van Parijs, de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de actieagenda van Addis Abeba. BENADRUKT de toezegging van de EU om in het kader van het werkprogramma van de Overeenkomst van Parijs op de CoP24 een solide en volledig functionerende reeks regels te ontwikkelen, hetgeen van essentieel belang is om de basis te leggen voor meer ambitie, steun en investeringen voor het verwezenlijken van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs.
2. HERHAALT dat het belangrijk is snelle en ambitieuze vooruitgang te boeken wat betreft het in lijn brengen van de geldstromen met een traject naar lage broeikasgasemissies en klimaatveerkrachtige ontwikkeling. ONDERSTREEPT dat daartoe vooruitgang moet worden geboekt om de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs inzake matiging van en aanpassing aan de klimaatverandering op lange termijn te kunnen verwezenlijken en dat daarmee terdege rekening moet worden gehouden in de architectuur van het UNFCCC. BENADRUKT dat collectieve vorderingen bij het verwezenlijken van de doelstelling van artikel 2, lid 1, punt c), van de Overeenkomst van Parijs moeten worden aangemoedigd en doeltreffend moeten worden beoordeeld, onder meer – doch niet uitsluitend – door middel van de algemene inventarisatie, en dat verdere inspanningen moeten worden geleverd teneinde daartoe methoden en regelingen te ontwikkelen.
3. BEKLEMTTOONT dat overheidsfinanciering alleen nooit kan volstaan om de transitie naar lage broeikasgasemissies en klimaatveerkrachtige ontwikkeling te bekostigen. ONDERSTREEPT dat een gunstig klimaat moet worden geschapen voor duurzame investeringen en BENADRUKT dat overheidsbeleid daarbij een belangrijke rol speelt. VERWELKOMT de recente ontwikkelingen op dit gebied in de EU, waaronder de ambities van het actieplan van de Europese Commissie voor de financiering van duurzame groei, alsmede op nationaal en internationaal niveau.
4. BEKLEMTTOONT dat koolstofbeprijzing een essentieel onderdeel vormt van een gunstig klimaat voor het verleggen van geldstromen naar groene en duurzame investeringen, voor de ondersteuning van de transitie naar lage broeikasgasemissies en klimaatveerkrachtige ontwikkelingen en voor het bevorderen van innovatieve oplossingen om emissies te verminderen. VERWELKOMT en ONDERSTEUNT in dit verband: i) initiatieven voor koolstofbeprijzing, met inbegrip van die welke capaciteit opbouwen in ontwikkelingslanden; ii) het gebruik van interne koolstofprijzen door ondernemingen en financiële instellingen, met inbegrip van multilaterale en andere ontwikkelingsbanken; en iii) initiatieven voor het geleidelijk uitfaseren van milieuonvriendelijke en economisch schadelijke subsidies en het snel afbouwen van financiering voor emissie-intensieve projecten.

5. HERHAALT dat de EU en haar lidstaten vastbesloten zijn de beschikbaarstelling van internationale klimaatfinanciering op te schalen, als onderdeel van de collectieve doelstelling van de ontwikkelde landen om uiterlijk in 2020 en tot en met 2025 gezamenlijk 100 miljard USD per jaar voor mitigatie- en adaptatiedoeleinden bijeen te brengen uit een groot aantal verschillende bronnen, instrumenten en kanalen. IS INGENOMEN met de tot op heden geboekte vooruitgang en ONDERSTREEPT dat de EU en haar lidstaten de grootste verstrekker van publieke klimaatfinanciering blijven, zo ook wat de financiering aan de multilaterale klimaatfondsen betreft, en in 2017 voor 20,4 miljard EUR¹ aan klimaatfinanciering hebben bijgedragen. DRINGT ER bij de andere ontwikkelde landen OP AAN de verstrekking van klimaatfinanciering verder op te schalen. HERHAALT dat publieke klimaatfinanciering een belangrijke rol zal blijven spelen. BENADRUKT het belang van de particuliere sector als belangrijke bron van klimaatfinanciering. ONDERSTREEPT dat overheidsfinanciering doelgericht moet worden besteed teneinde op een meer doeltreffende en efficiënte manier kapitaal van de particuliere sector aan te trekken voor de financiering van mitigatie- en adaptatiemaatregelen.
6. BEVESTIGT de inzet van de EU en haar lidstaten in het kader van de mondiale inspanning onder leiding van de ontwikkelde landen om uit een groot aantal verschillende bronnen klimaatfinanciering vrij te maken en om in dit verband, ter uitvoering van het mandaat van de CoP21, vóór 2025 een nieuw becijferd collectief doel van minimaal 100 miljard USD per jaar vast te stellen. BENADRUKT de behoefte aan een breed scala van financieringsbronnen, evenals aan een ruimere groep van contribuanten. BEKLEMT OOK het belang van een resultaatgericht perspectief inzake klimaatfinanciering, waarbij voor een zo groot mogelijk effect van de verstrekte en bijeengebrachte middelen wordt gezorgd.
7. VERWELKOMT de gezamenlijke verklaring van de International Development Finance Club en de multilaterale ontwikkelingsbanken op de One Planet Summit van 2017, waarin zij herhalen zich gezamenlijk te zullen inzetten voor het in lijn brengen van hun geldstromen met de Overeenkomst van Parijs. DRINGT er bij multilaterale ontwikkelingsbanken OP AAN door te gaan met het opschalen van klimaatgerelateerde investeringen en daarbij voort te bouwen op de aanzienlijke vooruitgang die in 2017 is geboekt, en om verder rekening te houden met klimaataspecten in al hun portefeuilles en tegelijk hun middelen op een meer innovatieve en doeltreffende manier aan te wenden teneinde particuliere financiering te blijven aantrekken. MOEDIGT multilaterale ontwikkelingsbanken ook AAN om, rekening houdend met de behoeften van onze partnerlanden inzake duurzame ontwikkeling en energie, een verantwoordelijk investeringsbeleid te voeren en de financiering van kolencentrales verder af te bouwen. VERZOEKT multilaterale ontwikkelingsbanken vaart te zetten achter de aanpassing van hun activiteiten aan de doelstelling betreffende het in lijn brengen van de geldstromen met een traject naar lage broeikasgasemissies en klimaatveerkrachtige ontwikkeling.

¹ Dit cijfer omvat de door de lidstaten uit hoofde van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 525/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 gerapporteerde bedragen voor klimaatfinanciering uit overheidsbegrotingen en andere ontwikkelingsfinancieringsinstellingen. Het omvat tevens 2,8 miljard EUR aan klimaatfinanciering uit de EU-begroting en het Europees Ontwikkelingsfonds, en 2,6 miljard EUR van de EIB.

8. ONDERSTREEPT dat het toekomstige verbeterde transparantiekader van de Overeenkomst van Parijs een belangrijke factor zal zijn voor een geslaagde uitvoering ervan, onder meer door het daadwerkelijk verbeteren van de tracering van klimaatfinanciering door solide regelingen, procedures en richtsnoeren inzake verstrekte, vrijgemaakte, vereiste en ontvangen steun overeen te komen. BENADRUKT de noodzaak om voor evenwichtige vooruitgang te zorgen in alle aspecten van het transparantiekader en om op de CoP24 een solide rapportagekader overeen te komen dat doeltreffende maatregelen, ondersteuning en investeringen stimuleert. ONDERSTEUNT het belang van de verdere ontwikkeling van methoden voor de tracering van door overheidsingrijpen vrijgemaakte particuliere financiering die samentelling zonder dubbel telling mogelijk maken.
9. WIJST OP de inspanningen ter verbetering van de voorspelbaarheid van klimaatfinanciering, waarbij opgemerkt zij dat voorafgaande mededelingen in het kader van de Overeenkomst van Parijs op de beschikbare informatie gebaseerd moeten zijn en aan nationale begrotingsregels en -procedures moeten voldoen. BENADRUKT dat de huidige regelingen erin voorzien dat de EU in de door haar ingediende "Strategies and Approaches for scaling up climate finance from 2014 to 2020" (strategieën en benaderingen om de klimaatfinanciering op te schalen voor de periode van 2014 tot en met 2020) informatie verschaft over toekomstige geldstromen, naargelang de beschikbaarheid. BENADRUKT dat op bestaande procedures moet worden voortgebouwd, waardoor op flexibele wijze kwantitatieve en kwalitatieve gegevens zullen kunnen worden uitgewisseld. ZIET UIT naar het nemen van de noodzakelijke beslissingen in dit verband op de CoP24.
10. BENADRUKT dat de doeltreffendheid en complementariteit van de huidige institutionele architectuur voor klimaatfinanciering, met inbegrip van de doeltreffendheid en efficiëntie van de operaties in het kader van het financieringsmechanisme van het UNFCCC, verder moeten worden verbeterd. De EU en haar lidstaten waren een sterke voorstander van de verbeteringen en versterkte ambities in het kader van de zevende aanvulling van het Wereldmilieufonds en zijn vastbesloten zich in te spannen voor een tijdige, goed beheerde en geslaagde aanvulling van het Groen Klimaatfonds. MOEDIGT het bestuur van het Groen Klimaatfonds AAN hoge normen voor financieringsprojecten en intern bestuur na te streven en om tekortkomingen van het beleid te verhelpen.

11. ONDERSTREEPT dat de EU en haar lidstaten blijven zoeken naar een evenwicht tussen het vrijmaken van financiering voor mitigatie- en adaptatiedoeleinden, met name in landen die bijzonder kwetsbaar zijn voor de nadelige effecten van klimaatverandering en met aanzienlijke capaciteitsbeperkingen geconfronteerd worden. ONDERKENT in dit verband de belangrijke rol die overheidsfinanciering speelt voor adaptatie en voor de ondersteuning van de meest kwetsbare landen, met name de minst ontwikkelde landen (MOL's) en kleine insulaire ontwikkelingslanden, en BENADRUKT dat dergelijke financiering doeltreffend en efficiënt moet zijn. ONDERKENT dat het Groen Klimaatfonds op schema ligt om te voldoen aan de doelstelling om 50 procent van al zijn adaptatiefinanciering te verstrekken aan de minst ontwikkelde landen, kleine insulaire ontwikkelingslanden en Afrika. ONDERKENT de belangrijke bijdrage van het aanpassingsfonds en het fonds voor de minst ontwikkelde landen, waarvan de lidstaten van de EU de grootste donateurs zijn, als deel van het ruimere adaptatiefinancieringslandschap.